

Втората ни е дължностъ къмъ пріятеля, да сме му вѣрни и разумни, да се пазиме за да не добавиме никому тайните му, и за да го не издадеме или ꙗко слонравіе, или ꙗко невниманіето си.

И третата дължностъ е, понеже всѣкій чловѣкъ има своите недостатѣчества, чесѡ ради и всѣкій пріятель трѣба да знаеть да сносить недостатѣчествата на другого. Това понеже трѣба да го правиме и на всѣкитѣ чловѣци, помногѡ паче трѣба да го исполняваме на пріятелите.

Трѣба обаче да разсудяваме какѡви са недостатѣчествата: и ако са сърдечь, слѣдъ, и противни на чѣстностьта, и истичатъ ꙗко скверна душа и лошы намѣреніа, тогда такивы пріатели недостѣйни са за насъ, и трѣба да ги ꙗко вѣгяваме.

Ако ли недостатѣците имъ истичатъ ꙗко лекоуміе или своеуміе, и ако са на насъ малкѡ и досадни, но сами по себе не са толкѡ слѣдъ то-